

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 4T/139/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3115011720
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Antala
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2016:3115011720.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín na hlavnom pojednávaní konanom dňa 10. mája 2016 v Trenčíne samosudcom JUDr. Michalom Antalom takto

r o z h o d o l :

obžalovaný N. A., H.. XX.XX.XXXX v S. C., okres S. C., bytom v D. K. - R. č. XXX, okres R., prechodne bytom na V. v R., S. XX, okres R., zamestnaný, t. č. na slobode, je v i n n ý , ž e

v presne nezistenom čase v dňoch 17.03.2015, 20.03.2015 a 21.03.2015 odcudzil z trakčného vedenia medzi Železničnou stanicou Trenčín - Zlatovce a fy. Letecké opravovne a.s. Trenčín na ulici Kasárenskej č. 8 medený kábel o celkovej hmotnosti 86 kg tak, že časti kábla visiace z trakčného vedenia odrezal pílkou na železo, čím spoločnosti Letecké opravovne a.s. Trenčín spôsobil škodu vo výške 335,- Eur,

t e d a

prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak malú škodu,

č í m s p á c h a l

trestný čin prečinu krádeže podľa § 212 odsek 1 Tr. zákona.

Za to sa
o d s u d z u j e

podľa § 212 odsek 1 Tr. zákona za použitia § 56 odsek 1, odsek 2 Tr. zákona na peňažný trest vo výmere 200,- (dvesto) Eur.

Podľa § 57 odsek 3 Tr. zákona pre prípad, že by výkon uloženého peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, súd u s t a n o v u j e obžalovanému náhradný trest odňatia slobody na 2 (dva) mesiace.

Podľa § 287 odsek 1 Tr. poriadku sa obžalovanému ukladá p o v i n n o s ť nahradiť poškodenej obchodnej spoločnosti laurie, s. r. o., 913 03 Drietoma 353, IČO: 36 797 171 škodu vo výške 304,- Eur.

o d ô v o d n e n i e :

Z dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní súd zistil skutkový stav veci tak, ako je uvedený vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný N. A. bol súdom na hlavnom pojednávaní komplexne poučený o všetkých svojich právach podľa § 34, § 121 ako aj § 257 Trestného poriadku s tým, že ku žalovanému skutku môže urobiť vyhlásenie podľa § 257 odsek 1 Trestného poriadku. Obžalovaný po tomto poučení urobil k žalovanému skutku na podklade obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín zo dňa 26.10.2015 č. k. 2Pv/233/15/3309-14 vyhlásenie podľa § 257 odsek 1 písmeno b) Trestného poriadku, že je z jeho spáchania vinný.

Nakoľko obžalovaný uznal vinu zo spáchania skutku, súd postupoval primerane podľa § 333 odsek 3 písmeno c), písmeno d), písmeno f), písmeno g) a písmeno h) Trestného poriadku, pričom na všetky položené otázky v zmysle tohto ustanovenia obžalovaný odpovedal „áno“. V zmysle § 257 odsek 5 Trestného poriadku súd následne vzhľadom k vyhláseniam obžalovaného N. A. a jeho odpovediam na položené otázky zisťoval stanovisko prítomných procesných strán.

Prokurátor navrhol prijať vyhlásenie obžalovaného vzhľadom na splnené podmienky a taktiež navrhol vykonať dokazovanie len do výroku o trestnoprávných sankciách a náhrade škody.

Po takomto zistení súd vyhlásenie obžalovaného o uznaní viny zo spáchania žalovaného skutku uznesením podľa § 257 odsek 7, odsek 8 Trestného poriadku prijal s tým, že dokazovanie na hlavnom pojednávaní sa vykoná iba vo vzťahu k výrokom o trestnoprávných sankciách a náhrade škody, keď takýto procesný postup bol možný aj s poukazom na to, že v prípravnom konaní zabezpečené a vykonané dôkazy a všetky relevantné listinné dôkazy, o ktorých vierohodnosti neboli žiadne pochybnosti preukazovali, že sa žalovaný skutok stal, a že sa ho dopustil v celom rozsahu práve obžalovaný N. A., ktorý aj vinu z jeho spáchania priznal a spáchaný skutok aj oľutoval.

Obžalovaný z hľadiska veku spĺňa podmienky trestnej zodpovednosti v zmysle § 22 odsek 1 Trestného zákona a neboli zistené žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by odôvodňovali jeho nepríčetnosť v zmysle § 23 Trestného zákona, či zníženie príčetnosti, čo by malo vplyv na trestnú zodpovednosť. Obžalovaný konal vo forme priameho úmyslu podľa § 15 písmeno a) Trestného zákona, t. j. chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom. Naplnená bola aj objektívna stránka trestného činu, ako aj objekt skutkovej podstaty trestných činov, keď objektom prečinu krádeže bolo ochrana majetku inej osoby. Naplnená bola kumulatívne (súčasne) aj potrebná materiálna stránka (materiálny korektív), keď konanie obžalovaného vykazovalo stupeň nebezpečnosti vyšší ako nepatrný vzhľadom na osobu obžalovaného a jeho život, ktorý viedol pred spáchaním trestnej činnosti - opakované odsúdenia za trestnú činnosť.

Obžalovaný N. A. bol doposiaľ 5-krát súdne trestaný, v troch prípadoch ide o odsúdenia v Českej republike, v dvoch prípadoch v Slovenskej republike, kde v oboch prípadoch išlo o trestný čin prečinu zanedbania povinnej výživy, pričom v jednom prípade sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený.

Z výpisu z Ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky zo dňa 21.04.2016 vyplýva, že obžalovaný bol od 20.12.2013 priestupkovo šesťkrát riešený, a to pre rôznu priestupkovú činnosť podľa Zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v platnom znení. Priestupky boli vyriešené v blokovom konaní.

Pri určovaní druhu a výmery trestu súd prihliadal najmä na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie a jeho mieru, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosti jeho nápravy.

Po zvážení všetkých rozhodných skutočností dôležitých pre určenie druhu a výmery trestu, s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu, súd uložil obžalovanému za použitia § 56 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona peňažný trest vo výmere 200,- (dvesto) Eur, pričom má za to, že takýto trest naplní svoj účel v zmysle § 34 Trestného zákona. Zároveň súd v zmysle § 57 odsek 3 Trestného zákona pre prípad, že by výkon uloženého peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, ustanovil obžalovanému náhradný trest odňatia slobody na 2 (dva) mesiace. Je pravdou, že obžalovaný spáchal skutok v čase plynutia určenej skúšobnej doby za inú trestnú činnosť (prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1 Tr. zákona v konaní Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3T/110/2014), avšak súd v danom prípade vzal do úvahy, že od spáchania žalovaného

skutku obžalovaný sám aktívnym spôsobom začal pristupovať k zmene spôsobu svojho života, našiel si medzičasom zamestnanie trvalého charakteru, snažil sa plniť si svoju vyživovaciu povinnosť a prejavil aj záujem nahradiť škodu, ktorú v prejednávacom prípade spôsobil. Súd má preto za to, že uloženie trestu odňatia slobody, ktorý by musel byť obligatórne spojený s výkonom (§ 49 odsek 2 Tr. zákona) by v konečnom dôsledku nevedol dostatočne k očakávanému účelu trestu v zmysle § 34 Tr. zákona, najmä keď si obžalovaný vytvoril adekvátne podmienky pre vedenie riadneho života (ubytovanie a práca), ktoré by tak uložením nepodmienečného trestu odňatia slobody viedli s istotou k ich strate. A keďže obžalovaný v konaní pred súdom uviedol, že je schopný zaplatiť aj peňažný trest, súd mu takýto alternatívny trest v primeranej výmere aj uložil, keď pri jeho ukladaní vzal do úvahy aj to, že obžalovaný prakticky od samého počiatku doznával spáchanie žalovaného (stíhaného) skutku a napokon aj urobil vyhlásenie o uznaní viny v celom rozsahu, čo súd vyhodnotil aj ako poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. l), n) Tr. zákona, keď na druhej strane však u obžalovaného existuje jedna priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zákona a v konečnom dôsledku však u obžalovaného prevažovali poľahčujúce okolnosti.

S predmetným trestným konaním bolo spojené aj tzv. adhézne konanie, t. j. konanie o náhrade škody, keď si v prípravnom konaní uplatnila poškodená spoločnosť Laurie, s.r.o., Drietoma 353, IČO: 36 797 171 náhradu škody v sume -304,- Eur, s čím obžalovaný aj fakticky súhlasil a táto spočívala v sume, ktorú táto obchodná spoločnosť zaplatila pri výkupe predmetného odcudzeného materiálu. prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak malú škodu,

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať do 15 dní odo dňa jeho oznámenia (vyhlásenia) odvolanie prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne. Odvolanie n e m ô ž e podať ten, kto sa ho výslovne vzdal.